

WYROK
W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 29 kwietnia 2024r.

Sąd Okręgowy w Siedlcach II Wydział Karny w składzie:

Przewodniczący:	SSO Agnieszka Karłowicz
Protokolant:	sekr. sąd. Beata Wilkowska

przy udziale Prokuratora Krzysztofa Cieplińskiego

po rozpoznaniu w dniu 29 kwietnia 2024 r.

sprawy **R. C. (1)**

oskarżonego z art. 190 §1 k.k.

na skutek apelacji wniesionej przez obrońcę oskarżonego

od wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie

z dnia 8 listopada 2023 r. sygn. akt II K 2/23

I. zmienia zaskarżony wyrok w ten sposób, że uniewinnia oskarżonego R. C. (1) od popełnienia zarzucanego mu czynu;

II. stwierdza, że koszty procesu ponosi Skarb Państwa.

UZASADNIENIE		
Formularz UK 2	Sygnatura akt	II Ka 58/24
Załącznik dołącza się w każdym przypadku. Podać liczbę załączników:	1	
1. CZEŚĆ WSTĘPNA		

1.1. Oznaczenie wyroku sądu pierwszej instancji
--

Wyrok Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 8 listopada 2023r. w sprawie sygn. akt II K 2/23

1.2. Podmiot wnoszący apelację

oskarżyciel publiczny albo prokurator w sprawie o wydanie wyroku łącznego

oskarżyciel posiłkowy

oskarżyciel prywatny

obrońca

oskarżony albo skazany w sprawie o wydanie wyroku łącznego

inny

1.3. Granice zaskarżenia

1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia

na korzyść

na niekorzyść

w całości

w części

#

co do winy

#

co do kary

#

co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia

1.3.2. Podniesione zarzuty

Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji

#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	

1.4. Wnioski

#	uchylenie	#	zmiana
---	-----------	---	--------

2. Ustalenie faktów w związku z dowodami przeprowadzonymi przez sąd odwoławczy

2.1. Ustalenie faktów

2.1.1. Fakty uznane za udowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
1.		R. C. (1)	W czasie gdy oskarżony wyrywał paliki oznaczające teren pod balkonem nie jest widoczna na nagraniu żadna osoba znajdująca się w oknie budynku, nie jest widoczna M. S. (1), J. S. (1) czy M. D. (1).	zapis przebiegu zdarzenia	k.188
2.1.2. Fakty uznane za nieudowodnione					
Lp.	Oskarżony	Fakt oraz czyn, do którego fakt się odnosi	Dowód	Numer karty	
----	-----	-----	-----	-----	

2.2. Ocena dowodów

2.2.1. Dowody będące podstawą ustalenia faktów

Lp. faktu z pkt 2.1.1	Dowód	Zwiąże o powodach uznania dowodu
1.	zapis z monitoringu	wiarygodne i nie były przez strony kwestionowane

2.2.2. Dowody nieuwzględnione przy ustaleniu faktów (dowody, które sąd uznał za niewiarygodne oraz niemające znaczenia dla ustalenia faktów)		
Lp. faktu z pkt 2.1.1 albo 2.1.2	Dowód	Zwiąże o powodach nieuwzględnienia dowodu
-----	-----	-----

. STANOWISKO SĄDU ODWOŁAWCZEGO WOBEC ZGŁOSZONYCH ZARZUTÓW i wniosków		
Lp.	<u>Zarzuty obrońcy oskarżonego</u>	
1	<p>I. obraza przepisów postępowania mającą wpływ na treść orzeczenia, a to: art. 4 k.p.k., art. 7 k.p.k. polegającą na:</p> <p>- nienależytym rozważeniu całokształtu materiału dowodowego i odmówieniu waloru wiarygodności wyjaśnieniom oskarżonego R. C. (1), w których nie przyznał się on do popełnienia zarzucanego mu czynu i wskazywał, że na miejscu zdarzenia nikogo nie widział, do nikogo nic nie mówił, nikt do niego nic nie mówił, nikomu nie groził, do nikogo nie krzyczał, nikt mu nie zwracał uwagi, jedynie usunął paliki i odjechał z miejsca zdarzenia,</p>	<p># zasadne</p> <p># częściowo zasadny</p> <p># niezasadny</p>

w sytuacji gdy treść złożonych przez niego wyjaśnień znajduje potwierdzenie w nieosobowym materiale dowodowym w postaci nagrań z monitoringu, które zostały uznane przez Sąd w całości za wiarygodne;

- bezkrytycznym obdarzeniu walorem wiarygodności zeznań świadków M. S. (1), J. S. (1), M. D. (1), M. D. (2), D. S. w sytuacji, gdy:

- zeznania tych pokrzywdzonych pozostają w sprzeczności z uznanym przez Sąd za wiarygodny nieosobowym materiałem dowodowym w postaci nagrania z monitoringu;
- pomiędzy pokrzywdzonymi, a oskarżonym istnieje wieloletni konflikt, a oskarżony był wielokrotnie świadkiem w sprawach przeciwko pokrzywdzonym, a zatem pokrzywdzeni mają interes w przedstawianiu oskarżonego w jak najgorszym świetle, dlatego też należy podchodzić do treści ich zeznań z dużą dozą ostrożności;
- pokrzywdzeni są ze sobą spokrewnieni, byli obecni przy składaniu przez pozostałych pokrzywdzonych zeznań na rozprawie, a zatem przy ocenie ich zeznań należy podchodzić z dużą dozą ostrożności;
- pokrzywdzeni na rozprawie w dniu 24 maja 2023 roku przedstawiali zgodną, wspólną wersję zdarzenia, natomiast po przedstawieniu nagrania z miejsca zdarzenia, próbowali zmieniać wersję swoich poprzednich zeznań tak, aby pasowała do odtworzonego nagrania, zaprzeczali swoim

poprzednim zeznaniom, nie byli w stanie wskazać przed Sądem, w którym momencie oskarżony miał im grozić;

- pokrzywdzeni zeznali, że po zdarzeniu rozmawiali ze sobą i postanowili wezwać policję, podczas gdy z rejestru policyjnego, notatników policyjnych oraz zeznań interweniujących funkcjonariuszy w dniu 5 marca 2022 roku wynika, że interwencja dotyczyła jedynie konfliktu sąsiedzkiego związanego z zabezpieczeniem balkonu i nikt nie zgłaszał rzekomego kierowania gróźb karalnych przez oskarżonego;
- pokrzywdzeni złożyli zawiadomienie o kierowaniu gróźb karalnych przez R. C. (1) po 7 miesiącach od zdarzenia z dnia 5 marca 2022 roku, w sytuacji gdy do tego czasu miały miejsce liczne interwencje policji w związku konfliktem sąsiedzkim dotyczącym korzystania z drogi dojazdowej, które w porównaniu z zarzutem kierowania gróźb karalnych są sprawami błahymi;
- pokrzywdzeni po zdarzeniu w dniu 5 marca 2022 roku wezwali jedynie policję w związku z konfliktem dotyczącym wyciągania pachołków, podczas gdy zasady logiki, doświadczenia życiowego wskazują, że w przypadku kierowania gróźb karalnych pozbawienia życia i spalenia domu to właśnie te groźby podlegają zgłoszeniu.

	<p>II. błąd w ustaleniach faktycznych, przyjętych za podstawę zaskarżonego orzeczenia, mający wpływ na jego treść, polegający na:</p> <p>a) błędnym uznaniu, że oskarżony R. C. (1) w dniu 5 marca 2022 roku groził D. S., M. S. (2), M. D. (1) oraz M. D. (2) zabójstwem oraz spaleniem domu, przy czym groźby te wzbudziły w zagrożonych uzasadnioną obawę, że będą spełnione w sytuacji, gdy z nieosobowego materiału dowodowego w postaci nagrań z monitoringu uznanego przez Sąd za wiarygodny wynika że: oprócz oskarżonego nie było nikogo na miejscu zdarzenia, oskarżony z nikim nie rozmawia, oskarżony nie krzyczy, nie podnosi głowy, nie zwraca się do nikogo, nikt mu nie zwraca uwagi, całe zdarzenie trwa krócej niż miałyby trwać rzekoma dyskusja R. C. (1) z M. D. (1), w tym wypowiedzianie gróźb przez R. C. (1); nikogo oprócz oskarżonego R. C. (1) nie ma na miejscu zdarzenia, świadek M. S. (1) pojawia się na miejscu zdarzenia gdy oskarżony już odjechał samochodem; oskarżony R. C. (1) po wyjęciu palików spokojnie odchodzi do swojego samochodu i odjeżdża; z okolic schodów znajdujących się na nieruchomości D. i J. S. (2), pod którymi to schodami według Sądu miała znajdować się świadek M. S. (1) nie widać palików z zabezpieczenia terenu, które to paliki wyjmował oskarżony.</p>	
<p>Zwiążle o powodach uznania zarzutu za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny</p>		
<p>Zarzuty obrońcy oskarżonego R. C. (1) okazały się zasadne o tyle,</p>		

o ile doprowadziły do uniewinnienia go w zakresie zarzucanego mu czynu. Obrońca oskarżonego w sposób przekonujący w sformułowanej apelacji wykazał, iż Sąd pierwszej instancji w sposób nieprawidłowy, sprzeczny z zasadą wyrażoną w art. 7 kpk dokonał oceny zgromadzonego w sprawie materiału dowodowego, co doprowadziło do uznania oskarżonego za winnego popełnienia zarzucanego mu czynu.

Sąd Najwyższy w postanowieniu z dnia 13 października 2010 r. w sprawie

IV KK 248/10 wyraził pogląd, który w pełni podziela Sąd Okręgowy, iż przekonanie Sądu o wiarygodności jednych dowodów i niewiarygodności innych pozostaje pod ochroną przepisu art. 7 kpk tylko wówczas jeśli: jest poprzedzone ujawnieniem w toku rozprawy głównej całokształtu okoliczności sprawy; stanowi wyraz rozważenia wszystkich okoliczności przemawiających zarówno na korzyść, jak i na niekorzyść oskarżonego; jest zgodne ze wskazaniami wiedzy i doświadczenia życiowego; a nadto zostało wyczerpująco i logicznie uargumentowane w uzasadnieniu wyroku. Zdaniem Sądu Okręgowego w Siedlcach dokonana przez sąd meriti ocena dowodów nie została przeprowadzona zgodnie z kryteriami ujętymi w przywołanym orzeczeniu Sądu Najwyższego, wobec tego nie może korzystać z ochrony art. 7 kpk.

Sąd pierwszej instancji przyjął sprawstwo oskarżonego w zakresie zarzucanego mu czynu jedynie na podstawie zeznań świadków M. S. (1), M. D. (2), M. D. (1) i J. S. (1). Taka sytuacja byłaby możliwa, gdyby zeznania te były stanowcze,

jednolite oraz logiczne, zaś nie spełniają one tych wymogów. Jak słusznie wskazał skarżący podkreślić należy, że pomiędzy oskarżonym a pokrzywdzonymi istnieje wieloletni konflikt, oskarżony R. C. (1) był świadkiem w sprawach przeciwko M. S. (1). M. D. (1), w których zostały one prawomocnie skazane, jak również w sprawie cywilnej przeciwko M. D. (2). Strony uwikłane są w konflikt sąsiedzki oraz szereg postępowań sądowych, co nakazuje drobiazgowo i ostrożne podejście do zeznań pokrzywdzonych oraz wyjaśnień oskarżonego. Sąd I instancji nie sprostął tym wymaganiom oceniając dowody sprzeczne z zasadami logiki, doświadczenia życiowego, a przede wszystkim nie odnosząc tych zeznań do przedstawionych nagrań z monitoringu.

W zasadzie pokrzywdzeni nie wytłumaczyli logicznie dlaczego zawiadomienie o rzekomych groźbach karalnych oskarżonego R. C. (1), które miały mieć miejsce 5 marca 2022 roku zostało zgłoszone dopiero po 7 miesiącach od zdarzenia - w dniu 7 października 2022 roku. Już w dniu 5 marca 2022 roku została wezwana Policja na interwencję, a pokrzywdzeni zgłosili wówczas jedynie konflikt sąsiedzki dotyczący zabezpieczenia balkonu, bez wskazania, że oskarżony miał kierować do nich tak poważne groźby jak groźba spalenia domu czy zabójstwa. Jak słusznie wskazał obrońca w miejscu zamieszkania pokrzywdzonych miały miejsce wielokrotne interwencje policji i przez 7 miesięcy nikt nie wspomniał o rzekomych groźbach kierowanych przez oskarżonego R. C. (1). Obecni na miejscu w dniu 5 marca 2022 roku funkcjonariusze policji wskazali

ponadto, że gdyby pokrzywdzeni zgłosili im, że R. C. (2) kierował groźby zabójstwa lub spalenia domu, to z pewnością taka informacja znalazłaby odzwierciedlenie w treści ich notatników służbowych - a takiej okoliczności nikt im nie zgłaszał. Na marginesie należy wskazać, że 7 października 2022 roku J. S. (1), zeznał, że jego rodzina nie obawiała się groźb kierowanych przez oskarżonego, a ta obawa pojawiła się dopiero teraz.

Istotne znaczenie w przedmiotowej sprawie miał złożone nagrania zapisu monitoringu zarówno na etapie przez Sądem I instancji, jak i w postępowaniu odwoławczym. Niewątpliwie po zapoznaniu się z pierwszym zapisem zeznania pokrzywdzonych zmieniły się i to w taki sposób, aby odpowiadały treści nagrania. Nie jest to zmiana o jakiej mówił Sąd I instancji polegająca na uściśleniu pewnych elementów, ale zmiana istotna polegająca na wskazaniu min. przez M. S. (1) i J. S. (1) innego miejsca gdzie mieli się znajdować.

Analiza obu zapisów monitoringu wskazuje, że oskarżony R. C. (1) wyciąga paliki, ale nie rozmawia z nikim, nie kieruje do nikogo słów, nie podnosi głowy, oprócz oskarżonego nikogo nie ma na miejscu zdarzenia, a J. S. (1) i M. S. (1) pojawiają się na nagraniu już jak oskarżonego nie ma. Takie też wyjaśnienia złożył oskarżony w dniu 12 września 2023 roku, zaś Sąd I instancji nie wykazał logicznie dlaczego je odrzucił, w odniesieniu do odtworzonego zapisu. Przytaczanie przez pokrzywdzonych w sposób tożsamy treści groźb nie może stanowić o wiarygodności ich zeznań w pozostałej części. Świadkowie

M. S. (1), M. D. (1), M. D. (2) ze szczegółami opisywali kłótnię z oskarżonym, który miał w ich kierunku wykrzykiwać wielokrotnie groźby, grozić zabraniem dziecka, wchodzić w burzliwą dyskusję z M. D. (1), a przed odjazdem jeszcze grozić M. S. (1). Nagrania nie zawierają zapisów wskazujących, że takie zachowania oskarżonego miały miejsce, nie zaobserwowano sytuacji, żeby M. D. (1) zwróciła uwagę oskarżonemu przez okno.

Świadek M. S. (1) w trakcie swoich zeznań na rozprawie w dniu 24 maja 2023 roku wskazywała m.in. że oskarżony R. C. (1) miał po swoim przyjeździe grozić jej rodzinie zabójstwem i spalaniem, a ona znajdowała się w domu, słysząc te słowa wyjrzała przez okno. Takiej sytuacji nie zaobserwowano na zapisie monitoringu. Po odtworzeniu nagrania z dnia 5 marca 2022 roku dostarczonego przez oskarżonego, zeznała, że w chwili zdarzenia siedziała na zewnątrz i paliła papierosa pod schodami. Zeznała następnie, że gdy R. C. (1) odjeżdżał to krzyczał jeszcze groźby w jej kierunku. Jak wynika natomiast z nagrania wideo nr 1 oraz odtworzonego na rozprawie odwoławczej, M. S. (1) pojawiła się w momencie, gdy R. C. (1) już odjechał z nieruchomości. Świadek M. D. (2), na rozprawie w dniu 24 maja 2023 roku zeznał, że R. C. (1) w dniu 5 marca 2022 groził jemu i jego rodzinie „że nas pozabija, że nas spali”. Świadek też zeznał, że jego żona M. D. (1) znajdując na I piętrze budynku zwróciła R. C. (1) uwagę, na co R. C. (1) miał w jej wulgarnie odpowiedzieć. Jak wynika natomiast z nagrania zdarzenia 5 marca 2022 roku od momentu przyjazdu R. C. (1) na nieruchomość, do momentu jego wyjazdu, przedstawione przez M. D.

(2) zdarzenie nie miało miejsca. R. C. (1) do nikogo nie krzyczy, jak również nikogo oprócz R. C. (1) nie ma na miejscu zdarzenia. Wszystkie okna na pierwszym piętrze są zamknięte oraz nikt R. C. (1) nie zwraca uwagi. M. D. (1) na rozprawie w dniu 24 maja 2023 roku zeznała, że R. C. (1) w trakcie zdarzenia miał grozić spaleniem i zabójstwem, jak również potwierdziła, że ze strony R. C. (1) padły wulgarne słowa na zwróconą przez nią uwagę. Jak wynika natomiast z zapisu nagrania od momentu przyjazdu R. C. (1) na nieruchomości, do momentu jego wyjazdu, przedstawione przez M. D. (1) zdarzenie nie miało miejsca. R. C. (1) w trakcie zdarzenia do nikogo nie kieruje żadnych słów, nie podnosi głowy by wypowiadać słowa do osób mających przebywać na piętrze. Widoczne okna na pierwszym piętrze są zamknięte. Na rozprawie w dniu 8 listopada 2023 roku, po odtworzeniu nagrania zaczęła początkowo kwestionować rzetelność zapisu, a następnie nie była w stanie określić kiedy padły groźby odnosząc się do zapisu monitoringu. W żadnym momencie nagrania nie widać, aby oskarżony wszedł w dyskusję z M. D. (1), aby ta wychyliła się z okna czy podeszła do niego. Podobnie wyglądały zeznania J. S. (1), który zmiennie wskazywał miejsce, w którym znajdował się w chwili zdarzenia – na zewnątrz czy w budynku, odmiennie też zeznawał co do tego czy słyszał wypowiedziane groźby.

Sąd w uzasadnieniu wyroku z faktu zmiany wersji zdarzenia przez świadków wyciąga wniosek, że dopiero po odtworzeniu nagrania przypomnieli sobie oni przebieg zdarzenia. W ocenie Sądu Okręgowego do momentu odtworzenia nagrania pokrzywdzeni

przedstawiali wspólną wersję zdarzenia, a zmiana wersji zdarzenia pojawiła się dopiero po przedstawieniu nagrania, które jasno wykazało, że zachowanie oskarżonego było odmienne niż opisywali. Nie można wykluczyć, że oskarżony mógł wypowiedzieć jakieś słowa usuwając paliki, ale powiedział to raczej do siebie niż do pokrzywdzonych, którzy w tym momencie nie są widoczni na nagraniach.

W procesie karnym prawo wymaga udowodnienia winy oskarżonego w całości, nie dopuszczając wartościowania większego bądź mniejszego stopnia dopuszczenia się popełnienia czynu zabronionego. W przedmiotowej sprawie brak stanowczych i jednolitych dowodów wskazujących na winę oskarżonego, a relacja pokrzywdzonych nie była ani spójna, ani konsekwentna – wręcz przeciwnie za każdym razem prezentowali wersje wydarzeń skrajnie różne od tych prezentowanych poprzednio. To zaś zadecydowało o wydaniu wyroku uniewinniającego.

Wniosek

Obrońca oskarżonego wnioskował o zmianę zaskarżonego wyroku w stosunku do oskarżonego poprzez uniewinnienie oskarżonego od zarzucanego mu czynu.

zasadny
częściowo zasadny
niezasadny

Zwięźle o powodach uznania wniosku za zasadny, częściowo zasadny albo niezasadny.

zasadność zarzutów warunkowała zasadność wniosków.

4. OKOLICZNOŚCI PODLEGAJĄCE UWZGLĘDNIENIU Z URZĘDU	
1.	-----
Zwiążle o powodach uwzględnienia okoliczności	
-----	-----
5. ROZSTRZYGNIĘCIE SĄDU ODWOŁAWCZEGO	
5.1. Utrzymanie w mocy wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot utrzymania w mocy
-----	-----
Zwiążle o powodach utrzymania w mocy	
-----	-----
5.2. Zmiana wyroku sądu pierwszej instancji	
1.	Przedmiot i zakres zmiany
Zmieniono wyrok wobec oskarżonego A. C. i uniewinniono go od popełnienia zarzucanego mu czynu.	
Zwiążle o powodach zmiany	
Uwzględnienie zasadnych zarzutów skutkowało zmianą wyroku.	

5.3. Uchylenie wyroku sądu pierwszej instancji	
---	--

5.3.1. Przyczyna, zakres i podstawa prawna uchylenia		
1.1.	-----	# art. 439 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
2.1.	Konieczność przeprowadzenia na nowo przewodu w całości	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
3.1.	Konieczność umorzenia postępowania	# art. 437 § 2 k.p.k.
Zwięźle o powodach uchylenia i umorzenia ze wskazaniem szczególnej podstawy prawnej umorzenia		
-----	-----	
4.1.	-----	# art. 454 § 1 k.p.k.-----
Zwięźle o powodach uchylenia		
-----	-----	
5.3.2. Zapatrywania prawne i wskazania co do dalszego postępowania		
-----	-----	
5.4. Inne rozstrzygnięcia zawarte w wyroku		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności	
-----	-----	-----
6. Koszty Procesu		

Punkt rozstrzygnięcia z wyroku	Przytoczyć okoliczności
II.	Wobec uniewinnienia oskarżonego R. C. (1) wydatki postępowania przejęto na rachunek Skarbu Państwa – art. 632 pkt 2 kpk w zw. z art. 634 kpk..

7. PODPIS

1.3. Granice zaskarżenia			
Kolejny numer załącznika	1		
Podmiot wnoszący apelację	obrońca oskarżonego		
Rozstrzygnięcie, brak rozstrzygnięcia albo ustalenie, którego dotyczy apelacja	wyroku Sądu Rejonowego w Garwolinie z dnia 8 listopada 2023r. sygn. akt II K 2/23		
1.3.1. Kierunek i zakres zaskarżenia			
# na korzyść # na niekorzyść	# w całości		
# w części	#	co do winy	
#	co do kary		

#	co do środka karnego lub innego rozstrzygnięcia albo ustalenia	
1.3.2. Podniesione zarzuty		
Zaznaczyć zarzuty wskazane przez strony w apelacji		
#	art. 438 pkt 1 k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w zakresie kwalifikacji prawnej czynu przypisanego oskarżonemu	
#	art. 438 pkt 1a k.p.k. – obraza przepisów prawa materialnego w innym wypadku niż wskazany w art. 438 pkt 1 k.p.k., chyba że pomimo błędnej podstawy prawnej orzeczenie odpowiada prawu	
#	art. 438 pkt 2 k.p.k. – obraza przepisów postępowania, jeżeli mogła ona mieć wpływ na treść orzeczenia	
#	art. 438 pkt 3 k.p.k. – błąd w ustaleniach faktycznych przyjętych za podstawę orzeczenia, jeżeli mógł on mieć wpływ na treść tego orzeczenia	
#	art. 438 pkt 4 k.p.k. – rażąca niewspółmierność kary, środka karnego, nawiązki lub niesłusznego	

	zastosowania albo niezastosowania środka zabezpieczającego, przypadku lub innego środka	
#	art. 439 k.p.k.	
#	brak zarzutów	
1.4. Wnioski		
#	uchylenie	# zmiana